

DĪVAINIS

Lūgšim.

Kungs Jēzu, kad mēs šorīt dosimies prom, lai mēs varam teikt, ka mūsu sirdis dega mūsos, jo Viņš runāja uz mums šajā ceļā. Mēs pateicamies Tev par šo grandiozo iespēju, kas ir bijusi...kas mums ir pavērusies, ka mēs varam sanākt šeit kopā ar šiem cilvēkiem, Taviem bērniem, un izbaudīt šos sadraudzības brīžus. Un mēs lūdzam, debesu Tēvs, lai Tavas svētības paliek uz mums, kad mēs dodamies uz dažādām vietām un tiekamies ar citiem.

2 Mēs pateicamies Tev par katru šīs jaukās kristīgās atmosfēras liecību šeit šorīt un par visiem tiem, kas jau ilgu laiku ir ceļā, un par šo jauno cilvēku, kurš tikko šķērsoja Jordānu, lai redzētu, ko īsti nozīmē dzīvot. Mēs visi varam to novērtēt, Kungs, zinādami, ka arī mēs reiz bijām tajā otrā pusē. Bet vecās dzīves vairs nav. Tā ir tikai... Tā palika aiz muguras, Ēģiptē.

3 Tagad mēs lūdzam, lai Tu svētī mūsu kopīgo sadraudzību, kad mēs lasām Tavu Vārdu un runājam dažus vārdus no šī varenā Dieva Vārda, kuram mēs visi ticam. Un svētī to tagad mūsu sirdīm, lai turpinātu dievkalpojumu. Mēs prasām to Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

4 Brāli Leo, brāli Džin un piligrimi, es uzskatu, ka tā ir viena no lielajām privilēģijām, kādas man ir dotas – ierasties šeit, lai personīgi redzētu, kas jums ir šajā vietā. Tas ir... Es biju svētīts, kad es pārbraucu pāri tam mazajam strautiņam un ieraudzīju šo vietu. Un es... Reiz, kad brālis Leo ierakstīja lentes, es viņam pateicu, ka, protams, priekš viņa dzīvē ir kaut kas lielāks, nekā ierakstīt lentes. Un, protams, lentu ierakstīšana ir kaut kas tāds, kas mums ir jādara, bet...tas mūs ir svētījis, bet ir vēl kaut kas. Mēs visi esam veidoti, lai darītu dažādas lietas.

5 Un ierasties šeit šajā rītā un redzēt šo jauko mazo Jeruzalemi, kas atrodas šeit, mazo, kā es to saucu, Gošeni, šķiet, kad mēs šorīt ieradāmies šeit. Atcerieties, Gošene bija viena no vietām, kur viņiem bija pielūgsmē, viena no pirmajām vietām, kur tika uzslēta telts. Un satikt vecus draugus, un...un jaunus, un pavadīt šo mums atvēlēto laiku, es vienkārši... Šķiet, ka tev vienkārši negribas braukt prom. Vienkārši ir kaut kas, kas grib tevi aizturēt. Es saprotu, kāpēc jūs, ļaudis, gribētu palikt šeit. Saprotat? Tas ir kaut kas, kas tevi satver.

6 Es nedomāju, ka jebkad esmu bijis saldākā pielūgsmē un sadraudzībā, kad skanēja šīs dziesmas un pārējais, kad es sēdēju tur un kodīju lūpas, un kratīju kājas, un mēģināju atturēties no kliegšanas, kad es dzirdēju, ka šīs vecās dziesmas tiek dziedātas tā, kā, manuprāt, tās būtu jādzied, un tā bija dziedāšana Garā. Lūk, tas ir tas, kas mēs... Pāvils teica: "Ja es dziedāšu, es dziedāšu Garā." Lūk, es nevaru iedomāties, ka Gars būtu kliegšana pilnā balsī. Es domāju, ka Kristus Gars ir mīlestība un maigums, un miers, kas atnes kaut ko mūsu dvēselēm, kas mūs baro. Es domāju, lūk, ka tieši tā šīs dziesmas būtu jādzied.

7 Un esot šeit kopā ar jums, ar cilvēkiem, kas veltīti darbam, Kristus darbam, ir tik daudz lietu, ko es varētu pateikt, bet man to neļaus laiks. Es esmu ieradies, lai... Es nedomāju: "Nu, es aizskriešu un apciemošu brāli Leo un turienes draudzi, un to Kristus ķermeņa daļu, kas gaida Viņa atnākšanu, un to līgavas daļu, kas laicīgi uzturas šeit."

8 Un kā jūs esat atdalījušies no pārējās pasaules un atnākuši uz šejieni, lai dzīvotu šādi. Es nedomāju, ka pat mazais strautiņš, ka šobrīd jūs atrodaties šajā Jordānas pusē, jūs esat šajā zemē. Jūs esat piedzīvojuši izešanu, izešanu no pasaules uz vietu, kur jūs varat sanākt kopā un pielūgt Dievu patiešām saskaņā ar to, ko diktē jūsu sirdsapziņa.

9 Un tieši par to mēs iestājamies kā demokrātija, kā valsts. Tieši par to mēs stāvam, lai ikviens cilvēks varētu pielūgt. Un ir ļoti slikti, ka mums nav vairāk kā tāda. Saprotat? Tā tas ir. Kur...kas ļautu pasaulei būt savā vietā, bet Dieva cilvēkiem būt savā vietā, kur mums tas būtu.

10 Un man noteikti ir... Ja es pateiktu "āmen" un izietu pa durvīm, es teiktu, ka man būtu vērts braukt šurp katru svētdienu vai pat izdarīt tā, lai uz šejieni atbrauktu mani bērni, lai pabūtu šādā atmosfērā. Jo tieši atmosfēra vienmēr ir tā, kas dod rezultātus.

11 Jūs varat ielikt sēklu tur zemē. Nav nozīmes, cik ļoti apaugļota būs tā sēkla; ielieciet to tur, tai ir vajadzīga konkrēta atmosfēra, lai to atdzīvinātu. Saprotat? Tai saulei ir jāasniedz noteikts stiprums, pirms tā var radīt noteiktu atmosfēru. Olai ir vajadzīga atmosfēra, citādi tā neizšķīlsies. Nav nozīmes, cik auglīga tā ir, tai ir vajadzīga tā atmosfēra.

12 Un es domāju, ka šādā grupā kristieši izšķīlas, šādā atmosfērā viņi piedzimst no augšas. Tieši tāda veida atmosfērā piedzimu es. Nav svarīgi, lai kur es dotos un viesotos, aukstajā pasaulē, misiju laukos un tā tālāk, es joprojām varu apstāties un aizvērt acis, un domāt par šo atmosfēru.

13 Tas man atgādina laiku, kad es biju pavisam jauns sludinātājs un tikko sāku. Mums bija mazas grupiņas, kas pulcējās pa mājām. Arī mēs nošķīrāmies no pasaules lietām. Tieši tas padarīja manu sirdi tādu, kāda tā ir šodien, mīlestībā uz Kristu, kad mēs varam mājot kopā.

14 Rakstos, šķiet, ir teikts: “Cik tas ir patīkami, ka brāļi var dzīvot kopā vienotībā! Tā ir kā svaidāmā eļļa, kas bija uz Ārona bārdas, kas notecēja līdz pat viņa drēbju vīlēm.”

15 Un vienkārši tik daudz ko varētu pateikt! Es... Varbūt Svētais Gars jums to izskaidros, kad es būšu prom, kas tas ir. Kaut es varētu palikt visu pēcpusdienu un vienkārši aizmirst ēšanu un visu pārējo, vienkārši sēdēt šeit un klausīties, kā jūs dziedat. Saprotat? Klausīties, kā jūs dziedat un runājat, un liecināt, tas nozīmē tik daudz!

16 Mana meita šovakar beidz skolu. Tas ir, šovakar ir tikai izlaiduma pasākums, tāpēc man ir jāsteidzas atpakaļ. Un līdz pat vakardienas vakaram es nezināju, ka tas bija paredzēts, ka bija paredzēts tas izlaidums. Es esmu nedaudz aizņemts un to nepamanīju.

17 Un runājot ar brāli Leo un brāli Džīnu, kad viņi atnāca manis, es biju ilgojies pēc tā laika, kad būšu šeit, būdams pārdomās, patiešām. Es dzirdēju cilvēkus sakām: “Nu, viņiem ir skaists zemes gabals ar dzīvojamiem treileriem. Viņi ir vienā pusē, bet pasaule ir otrā pusē. Un šajā pusē viss – veltītas dzīves un pārējais.”

18 Es nodomāju: “Es gribētu to redzēt. Es vienkārši gribētu redzēt, kas tas patiesībā ir.” Un jūs visi esat svētīti, ka esat šeit.

19 Es...es gribu izlasīt tikai vienu pantu no Bībeles. Un es domāju, ka, izlasot tikai šo vienu pantu, dievkalpojums pavisam noteikti būs pilnīgs. Bet man, kad braucu uz šejieni, man bija daži komentāri, un es nodomāju, ka es tos pateikšu. Tas man neaizņems vairāk par dažām minūtēm. Un tad es gribētu pateikt šos komentārus par to...ko es šobrīd jūtu. Otrā vēstule Korintiešiem, 12. nodaļa un 11. pants, es gribētu to izlasīt. Runā Pāvils.

Lielīdamies esmu tapis bezprātis. Jūs mani pie tā novedāt. No jums man patiesībā vajadzēja sagaidīt atzinību. Jo es nevienā vietā neesmu mazāks par dižapustuļiem, kaut gan neesmu nekas.

20 Es gribētu vienkārši, ja es nosaukšu to par tēmu... Es domāju, ka Svētais Gars ir mūsu vidū. Un mēs...tā nav tikai kādas Rakstu vietas izlasīšana. Viņš...tas ir tas, no kā Viņš dzīvo. Un katrs Vārds ir dots caur iedvesmu, un tas atbilst laikam. Tas nekad nebeidzas. Tas ir kā ķēde. Tas vienkārši turpinās un turpinās. Tas nekad nebeidzas, Raksti.

21 Un es domāju, lasīdams to un domādams par šo te mazo vietu, man ienāca prātā Pāvila teiktais: “Es esmu tapis bezprātis.” Saprotat? Lūk, tā ir ļoti dīvaina lieta, ka apustulis saka ko šādu. “Es esmu kļuvis bezprātis.” Nu, bezprātis ir cilvēks, kurš patiešām nav pie veselā saprāta. Un kā gan šis apustulis varētu pateikt ko tādu: “Es esmu kļuvis bezprātis.”

22 Un tad, domājot par šo grupiņu, ir skaidrs, ka to cilvēku acīs, kuri atrodas otrā pusē, jūs esat kļuvuši bezprāši. Jūs esat kļuvuši par to, ko šodien mēs sauktu: *dīvaiņi*. Nav šaubu, ka tieši tā par jums domā cilvēki. Un atcerieties, ka tai otrā pusē arī viņi ir dīvaiņi. Saprotat?

23 Tā ka tev būs jābūt bezprātim kāda dēļ, tāpēc es labāk būšu bezprātis Kristus dēļ. Saprotat? Es gribētu būt... Dievs teica, ka Viņa ļaudis ir “īpaši ļaudis, dīvaini, izvēlēti, izredzēti, ķēnišķīga priesterība, kas nes garīgus upurus Dievam, tas ir, mūsu lūpu augļus, slavēdami Viņa Vārdu”.

24 Pirms kāda laika... Šī nelielā humora izjūta, es ceru, ka tas nepatraucēs tam jaukajam garam,

kas ir šeit. Tas vienkārši ienāca man prātā. Tas bija brālis Trojs no pilnā Evaņģēlija uzņēmējiem, kurš to pastāstīja. Es aizdomājos par to (tas ir šai šai jaunajai dziedātājai, kura tikko kā atnāca pie Tā Kunga). Kad viņš strādāja kādā...

25 Viņš ir miesnieks, un viņš strādāja gaļas veikalā. Un tur bija kāds vācietis, un viņš vienkārši visu laiku runāja ar viņu par Kungu. Un tas vācietis ne pārāk labi prata runāt angļiski. Tā ka viņš teica: “Nu, atnāc uz sanāksmi.” Teica: “Tev ir vajadzīga Svētā Gara kristība.”

26 Un tā, tas vecais holandietis gribēja, lai viņš saprastu, ka viņš ir luterānis, saprotiet, ka ar viņu viss ir kārtībā. Viņš bija...?...

“Nu, kādreiz atnāc un apciemo mūs.”

27 Un tā arī viņi sastapās ar kādu, iespējams, dīvaiņu grupu, kā mēs to saucam. Saprotat? Un tajā vakarā tas vācietis saņēma Svētā Gara kristību. Un nākamajā dienā viņš kapāja gaļu, runāja mēlēs un dziedāja. Viņam bija īstena jubileja.

28 Un tā, pēc kāda laiciņa pienāca fabrikas boss, un viņš sacīja: “Henrij,” sacīja, “kas tev kait?” Tas sacīja: “Ak, slava Dievam.” Viņš sacīja: “Es tiku izglābts.”

29 Un viņš teica: “Nu,” viņš teica, “kur tu biji aizgājis?” Teica: “Tu droši vien biji aizgājis pie to dīvaiņu bara,” viņš teica.

30 Tas sacīja: “Jā, slava Dievam!” Viņš teica: “Es biju tur ar to dīvaiņu baru.” Viņš teica: “Zini, ja tev nebūtu to uzgrieznišu...” [Vārds “nut” angļu valodā nozīmē gan dīvainis, gan uzgrieznis-Tulk.] Sacīja: “Paņem, piemēram, automašīnu, kas brauc pa ceļu. Un izņem no tās visus uzgriežņus, tev...tev paliks tik vien kā lūžņu kaudze!” Tas ir tuvu patiesībai, noņemiet uzgriežņus no jebkuras lietas. Lūk, tie ir vajadzīgi, lai saturētu to lietu kopā.

31 Pasaule ieiet tādā stāvoklī, apjukumā, un draudze kļūst tik ļoti pārdevusies pasaulīgumam un konfesionālismam, un tā tālāk, ka reizēm ir nepieciešams kāds uzgrieznītis, lai noturētu to visu kopā. Tā tas ir. Ja viņiem tāda nav, mums tā nav...mums nav draudzes.

32 Un tā, vienkārši kādu brītiņu padomāsim par šo tēmu. Pāvils teica: “Es esmu kļuvis par bezprāti jeb par uzgrieznīti, tikai dēļ...” Lūk, tu noteikti būsi bezprātis kaut kā dēļ. Tu vari būt vai nu bezprātis pasaules dēļ, vai arī bezprātis Kristus dēļ.

33 Kādu dienu Kalifornijā es gāju pa ielu, un tur bija kāds vīrietis. Viņam priekšā bija šāds uzraksts, kas sacīja: “Es esmu muļķis Kristus dēļ.” Un viņam uz muguras bija uzraksts, kas sacīja: “Nu, kā dēļ esi muļķis tu?” Saprotat? Tā ka mēs viņam par to pajautājām. Sacīja: “Tu noteikti būsi bezprātis kāda dēļ.”

34 Tā nu Pāvils šeit bija izvēlējies būt muļķis Kristus dēļ. Un jūs varat iedomāties, kā pasaule tolaik par viņu domāja; un ne tikai pasaule, bet arī draudze. Šis cilvēks bija apmācīts būt par priesteri. Viņš bija mācījies pie Gamaliēla, pie slavēna, viena no tā laika izcilākajiem mācītājiem vīriem un skolotājiem. Un, kad viņam bija, varbūt, teiksim, bakalaura grāds un doktora grāds, un viņš bija gatavs, lai...tikt iesaukts priesterībā, un varbūt kādu dienu ar iespēju...ar tādu entuziasmu, kāds bija šim jaunajam cilvēkam. Un tad pēkšņi to visu izmainīt tikai tāpēc, ka kaut kas notika. Viņš sastapa Kristu ceļā uz Damasku.

35 Un tad pasaulei viņš kļuva bezprātis, un draudzei viņš kļuva bezprātis. Tai konfesionālajai draudzei viņš patiešām bija bezprātis. Tieši to viņš šeit pateica, ka viņš bija kļuvis par bezprāti. Tiem cilvēkiem viņš bija bezprātis, bet viņš bija tas instruments, ko Dievs lietoja, lai noturētu kopā draudzi, lai noturētu to ķermeni, kāds tas bija tajā laikā, kopā. Viņš bija kļuvis par bezprāti tā dēļ.

36 Mēs varam iztēloties Noasu, kā brālis šeit par viņu dziedāja: “Dievs sūtīja Savu mīlestību uz baloža spārniem,” tā ir viena no manām iemīļotākajām dziesmām. Es vienmēr esmu gribējis satikt kādu, kas varētu to nospēlēt. Es gribēju par to runāt.

37 Reiz es lasīju stāstu par dažiem karavīriem, kurus ienaidnieks bija iedzinis stūrī (Pirmā pasaules kara laikā vācieši bija viņus iedzinuši stūrī). Un viņiem bija maziņš pasta balodis, lai

nogādātu ziņu. Un, kad... Tā, protams, ir konkrēta baložu suga. Tas ir viens no baložu veidiem. Un, kad viņi piestiprināja tam balodim vēstījumu, tas pacēlās gaisā. Un lodes šāva pa to no visām pusēm, jo viņi zināja, kas tas bija. Tās satrieca viņa kāju. Viņa mazās kājiņas nokarājās, sakropļotas. Un lodes bija izrāvušas spārnu spalvas. Viņš grozījās uz sāniem un visvisādi, pa gaisu. Un viņš nokrita tieši tajā nometnē, kur viņam vajadzēja nonākt, un viņi saņēma palīdzību.

38 Jūs zināt, ko es ar to gribu pateikt. Saprotat? Reiz arī mēs bijām tādā stāvoklī, ziniet. Un Viņš tika ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un sists mūsu netaisnības dēļ, bet tā vēsts nonāca šeit, neskatoties ne uz ko. Viņš atnesa mums to vēstījumu.

39 Noa, viņa laikā. Es varu iedomāties viņa līmeņa cilvēku, pravieti, kuru Dievs bija apstiprinājis. Un kādu dienu Dievs viņu uzrunāja. Cik tas bija dīvaini tādā varenā zinātnes laikmetā! Varbūt viņi varēja ar savu radaru nofotografēt Mēnesi, un viņi varēja uzbūvēt sfinksu un piramīdu. Un Dievs uzrunāja viņu un sacīja: "Noa, lejup no debesīm līs ūdens." Vai varat iztēloties, ka šāda līmeņa cilvēks, Tā Kunga pravietis, iznāk ar šādu muļķīgu vēstījumu un runā to?

40 Atcerieties, ka tajās dienās nekad nebija lijis lietus no debesīm. Bībele saka, ka Dievs apūdeņoja zemi caur apūdeņošanu ar grāvjiem un tā tālāk, avotiem. Vēl nebija nokritis neviens lietus piliens. Tur augšā nebija ūdens. Tā ka viņi varēja pierādīt, ka tur augšā nebija nekāda ūdens.

41 Un tad iznāca kāds vīrs ar vēstījumu. Un ne tikai tas, bet viņš nošķīrās no pārējās pasaules. Viņš kļuva par dīvaini pasaules acīs. Tā tas ir. Viņš bija sava perioda dīvainis. Kā gan cilvēks ar tik neprātīgu vēstījumu mēģinātu izvest cilvēkus un ievest tos nelielā treilerī jeb šķirstā, lai kas tas nebūtu, ko viņi tur būvēja. Un viņš...un viņš patiešām bija neprātīgs cilvēks.

42 Bet ko viņš izdarīja? Šādi rīkojoties, viņš bija tas dīvainis, kas izglāba tā laika ticīgo draudzi. Tieši tā. Tieši tas arī notika. Viņam vajadzēja viņus izvest no pasaules. Bet viņš gatavoja vietu, kur, kā viņš zināja, Kristus atnāks un viņus paņems. Viņš kļuva par dīvaini.

43 Vai varat iztēloties Mozu viņa laikā, cilvēku, kas devās uz turieni pie tā lielā intelektuāļa? [Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] Viņi tajā laikā iekaroja pasauli. Un man šķiet, ka viņu zinātne un viņu māksla, un citas lietas patiešām pārspēja mūs šodien. Un viņi bija mākslas meistari un celtniecības meistari un tā tālāk, un tās lielās lietas, ko viņi darīja toreiz, tajā laikā.

44 Un vai varat iztēloties, ka kāds vīrs atnāk uz turieni un saka, ka viņš satika Dievu, kuram viņi pat neticēja, kaut kādā degošā krūmā? Un viņš tur atnāca... Pirmkārt, būdams militārists un apmācīts visos militārās pasaules manevros. Bet mēs redzam, ka viņš devās turp ar nūju rokā, lai izvestu un atbrīvotu cilvēkus no valsts, kas turēja gūstā visu pasauli.

45 Nu, faraonam viņš bija dīvainis. Tas arī viss. "Viņš ir traks." Sacīja: "Lai viņš to dara, lai tik murgo tālāk. Viņš pats parādīs, ka ir vājprātīgs." Nu, patiešām faraonam un viņa varenajai zinātniskajai pasaulei viņš bija dīvainis. Viņiem viņš bija muļķītis. Saprotat? Viņš tāds bija.

46 Bet ko viņš izdarīja? Viņš atbrīvoja cilvēkus, jo viņu bija sūtījis Dievs. Tam bija vajadzīgs... Ir vajadzīgs kaut kas neparasts, kaut kas, kas ir atšķirīgs no pārējās pasaules. Redziet, pasaule ir tik ļoti koncentrējusies uz lielajiem...uz viņu lielajiem zinātnes sasniegumiem un tā tālāk. Un tad, kad cilvēks ir Dieva vadīts, lai izdarītu kaut ko, kas viņiem ir dīvains, viņš kļūst par muļķi. "Viņš ir traks." Taču, redziet, ir vajadzīgs kaut kas, lai noturētu to visu kopā.

47 Un tā, mēs aizdomājamies par Eliju viņa laikā. Kad Ahabs un Izraēls tajā laikā, kad no viņiem baidījās ikviena tauta zem debess, tajā Ahaba valdīšanas laikā. Un Ahabs bija liels vīrs. Tas bija varens laiks, kaut kas līdzīgs tam, kā mums ir šodien. Visa draudze bija kļuvusi jaunmodīga. Saprotat? Tā bija Izebeles krāsošanās un Ahaba pasaulīgums, un kompromisi, un viņi nojauca Dieva altārus. "Ak, kamēr vien tu kalpo dievam, kāda tam visam nozīme? Saprotat? Mēs iesim uz birztalām, un jūs varat kalpot jebkuram dievam, kādam vien vēlaties."

48 Tas apmēram ir tieši tas, kas notiek šodien, saprotiet, visas modes un kleitas, un drēbes, un pasaules lietas. Un: "Ak, ja tu gribi piederēt *tam*, piederēt *šim*, piederēt *tam*, piederēt *šim*, viss ir kārtībā. Saproti, kamēr vien tu ej uz draudzi, tam nav nekādas nozīmes."

49 Tam ir nozīme, kam es...kam es piederu un kādam Dievam es kalpoju, un kā es Viņam kalpoju. Viņam ir veids, kā man Viņam kalpot, Viņš to ir ierakstījis šeit, šajā Vārdā. Un tas ir tas veids, kā mums ir Viņam jākalpo. Saprotat? Lūk, tam ir nozīme.

50 Bet, kad Elija iznāca tur ar tādu vēstījumu, kāds viņam bija, vai jūs varat iztēloties? Viņš kļuva par dīvaini faraonam vai arī... Atvainojiet. Ahaba acīs viņš kļuva par īstu... Nošķirdams sevi! Taču, redziet, starp tiem cilvēkiem bija septiņi tūkstoši, saprotiet, kas varēja tikt glābti. Saprotat? Un viņš atnāca pēc viņiem. Viņam bija jāklūst par dīvaini šai pasaulei, lai viņus sasniegtu. Tāpat izdarīja Noa, viņam bija jāklūst par dīvaini pasaulei, lai viņš varētu sasniegt astoņas dvēseles. Saprotat? Viņam bija jāklūst par tādu dīvaina veida cilvēku.

51 Amoss, tajās dienās, kad viņš nesa savu vēstījumu un pravietoja. Un mēs redzam, ka tad, kad viņš ieradās Samarijā, kura bija ieslīgusi pasaulē... Un sievietes uz ielām bija kļuvušas gandrīz vai par publisku prostitūciju. Un modes, tā bija mūsdienu Holivuda. Kad šis mazais, nezināmais, plikpaurainais vīrs kādu rītu uzkāpa tur kalnā un paskatījās lejup uz Samariju, un ieraudzīja to grēkā, un, nu, es iztēlojos, ka viņa sirds teju vai apstājās.

52 Vienīgais, ko viņš jebkad bija zinājis, viņš bija lopu gans. Viņš patiešām nebija... Tas Kungs vienkārši iedeva viņam šo vēstījumu un aizsūtīja viņu uz turieni. Un, lūk... Viņam nebija nekādu sponsoru. Viņam nebija neviena, kas viņu atbalstītu. Bet viņš bija Dieva vadīts, lai dotos un nestu šo vēstījumu cilvēkiem, un izsauktu viņus no tiesas.

53 Nu, lūk, es iztēlojos, ka Amoss kļuva par dīvaini tam varenajam zinātnes un valdzinājuma laikmetam, kaut kam tādām, kas notiek šodien. Saprotat? Viņš kļuva par bezprāti, un viņi...viņi negribēja ar viņu neko kopīgu. Un tomēr viņam bija TĀ SAKA TAS KUNGS. Saprotat? Un viņš atbrīvoja to, ko varēja atbrīvot.

54 Jānis Kristītājs, kad viņš atnāca savā laikā, tā varenā reliģiskā pasaule...iznāca no tāda tuksneša, kur ir klintis un tādas lietas, kas bija Jūdejas tuksnesī. Un viņš nebija ģērbies kā priesteris. Viņš bija ģērbies varbūt rupjās strādnieka drēbēs, ietīnēs kādas drānās; nevis kāds liels teoloģijas semināra skolotājs vai kas tamlīdzīgs. Bet viņš bija vienkārši parasts cilvēks, kurš varēja strādāt ar rokām vai kas tāds. Kad viņš...kad viņš atnāca tur no tuksneša un bija ietīnēs aitas ādā, viņam bija TĀ SAKA TAS KUNGS, jo viņš zināja, ka Mesijas laiks jau bija pienācis.

55 Viņš varēja pilnībā identificēt sevi Dieva Vārdā. Viņš sacīja, atcerieties, viņš identificēja sevi Maleahijas 3. nodaļā, saprotiet, kā vēstnesi, kuram bija jāpaziņo par Tā Kunga atnākšanu. Viņš zināja, ka tā atnākšana ir tik tuvu, ka viņam jau bija jāiznāk. Nu, ļaudis domāja, ka viņš ir mežonis, vienkārši bezprātis. Saprotat?

56 “Dīvainis,” tā mēs to sauktu šodien. Es izvēlējos šo vārdu “dīvainis”, jo tas izklausās sekli. Un tomēr tas ir labs vārds tam, ko es vēlos ar to izteikt, jo tieši tā tas šodien skanētu ielas valodā. “Vienkārši visīstākais dīvainis,” tā mēs viņu sauktu.

57 Nu, lūk, Jānis Kristītājs. Viņš gluži vienkārši palika tur, tajā tuksnesī, sludinādam savus nelielos sprediķus, augšup un lejup gar Jordānu, staigādam augšup un lejup pa upes krastiem, kliegdam: “Tā stunda ir pavisam tuvu! Izejiet un atdalieties. Mesija nāk!” Nu, es varu iztēloties tos priesterus un visus pārējos – viņš bija kļuvis vienkārši par visīstāko dīvaini. Tas arī viss. Saprotiet, tas bija viss, kas viņš bija, vienkārši dīvains. Un tie, kas viņam sekoja, kļuva par dīvaiņiem, par vienkārši parastiem muļķiem.

58 Vai jūs zināt, ka mūsu Kungs, kad Viņš atnāca, tika saukts tādā pat veidā, par traku cilvēku? Saprotat? Viņš negāja uz pilsētām un uz viņu ievērojamajām...vai nepievienojās lielajām organizācijām un pārējam. Viņš sauca cilvēkus. Viņš sauca ārā. Un Viņa laikā reliģiskie līderi uzskatīja Viņu par visīstāko muļķi.

59 Tieši tāpat kā Pāvils savā laikā, izglītots cilvēks, un tomēr viņš izdarīja to, ko izdarīja – nošķīrās no pārējās pasaules un no konfesijām, un centās aicināt cilvēkus. Viņš bija apustulis pagānu draudzei. Viņš ir mūsu apustulis, mēs to zinām, pagānu draudzei. Viņš bija tas uzgrieznītis,

kas izveda pagānu draudzi no romiešu barbarsima un tā laika pagāniskās pielūgsmes.

60 Mārtiņš Lutērs, viņš bija bezprātis Katoļu baznīcas acīs. Saprotat? Vai jūs varētu iedomāties priesteri, kurš atmeta savu, visas savas baznīcas mācības un atteicās pasniegt to vakarēdienu, jo baznīca teica: "Tas ir Kristus ķermenis." Un viņš zināja, ka viņš...ka to košera maizi bija uztaisījušas mūķenes un pārējie. Viņš zināja, ka tas nav Kristus. Tas bija maizes gabaliņš, saprotiet, maziņa cukura vafele. Un viņš zināja, ka tas vīns nebija burtiskas Kristus Asinis. Tas tikai simbolizēja to. Tāpēc viņš...viņš nometa to uz grīdas, būdams patiesi pārliecināts, un viņš vairs negribēja ar to neko kopīgu. Saprotat? Viņam bija gana.

61 Nu, Katoļu baznīca droši vien sacīja: "Ak, atstājiet viņu! Paskatieties, cik maza grupiņa viņam ir. Kas viņš ir? Viņam ir tikai kaut kas neīsts. Bet mēs esam liela draudze. Tieši tas ir vajadzīgs. Tieši tas ir svarīgi." Bet, saprotiet, viņš bija tas uzgrieznītis, saprotiet, kas turēja to visu kopā, saprotiet, reformācijā. Viņš izraisīja reformāciju.

62 Kā tad viņš pēc tam organizējās un nonāca līdz... Un pēc viņa nāves un, kad viņa sludinātais vēstījums bija beidzies, draudze atkal kļuva tik auksta un stīva, ka Dievs uzcēla citu uzgrieznīti, hm-hm, vārdā Džons Veslijs. Tā tas ir. Nu, anglikāņu draudzes acīs viņš bija uzgrieznītis. Saprotat? Bet ko viņš izdarīja? Viņš izglāba pasauli, pasauli, draudzi, kas bija pasaulē, es pateikšu šādi. Viņš izglāba draudzi, kas bija pasaulē. Kāpēc? Kļūdam par uzgrieznīti. Tā tas ir. Viņš izglāba.

63 Kas pēc tam? Un tā, pēc tam, kad bija pagājis viņa laiks un pagāja varenais Veslija periods, un tad mums bija Džona Smita baptisti, un pēc tam viņiem bija Aleksandrs Kempbels, un pēc tam mums bija Badijs Robinsons no nācariešiem. Un galu galā tas turpināja attālināties, prom no tā īstenā.

64 Un tad Dievs uzcēla vēl vienu uzgrieznīšu grupu: pentakostus. Un viņi kļuva muļķi cilvēku acīs. Viņi ir traki pasaules acīs. Bet ko viņi izdarīja? Viņi izdarīja lielu darbu. Viņi to pavisam noteikti izdarīja, pentakostu periods.

65 Tagad, lūk, es ticu, ka ir pienācis laiks celties vēl kādam uzgrieznītim. Un vai jūs tā nedomājat? Es domāju, ka tas ir gandrīz... Pentakosti ir izdarījuši to pašu, ko izdarīja pārējā pasaule. Bet ir pienācis vēl viena uzgrieznīša laiks. Saprotat? Tā ka, ja mums ir jānostājas nedaudz atsevišķi, šajā upes pusē, vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Un cilvēki domā, ka mēs esam tik dīvaini un savdabīgi, tas, kā mēs sevi atdalām, tas, kā jūs esat šeit. Bet mēs neesam sadalīti. Mēs esam viens. Saprotat? Saprotat? Mēs esam tādi, jo mēs esam nošķīrušies no pasaules.

66 Brālim Leo bija vadība ierasties šeit, un tur bija...jums ir mazi bērni, kuri ir jāapmāca. Saprotat? Jums šeit ir sievietes, jaunas lēdijas, kuras nevēlas darīt tā, kā dara pasaule. Šeit ir vīrieši, kas ir gados un ir pensijā. Viņi vēlas vietu, kur var apmesties un justies kā mājās. Jūs dzīvojat starp tāda paša veida cilvēkiem. Nu, un, zini, es domāju, ka Dievs var kaut ko uzcelt, lai par to parūpētos. Vai jūs tā nedomājat? Es no visas sirds ticu, ka Viņš to dara.

67 Un tā, mēs redzam, ka jau ir pienācis laiks. Ievērojiet, tas uzgrieznītis vienmēr bija tas, kas savilka viņus kopā.

68 Tāpat kā visi amerikāņi šodien, mēs redzam tik daudz pasaulīguma un citu lietu mūsu draudzēs un mūsu konfesijās, un citur. Lai tik parādās kaut kas no Vārda. Saprotiet, viņi ir pievērsušies ticības mācībai, nevis Vārdam. Un lai tik parādās kaut kas no Vārda, zini.

69 Jūs teiksiet: "Nu, cilvēki domā, ka jūs esat nošķīrušies." Es runāju ar jūsu draudzes ganu un mūsu brāli Leo. Un kāds sacīja: "Nu, kāpēc tu neatbrauc uz šejieni un nesāc *to*, un nesāc *šito*."

70 Viņš sacīja: "Nē, nē." Saprotiet, viņš, viņš ir atdevies vienai lietai, Vārdam, saprotiet, Vārdam. Saprotat?

71 Nu, tagad paskatieties. Ja ir sūtīts uzgrieznītis, tad ir jābūt arī skrūvei, kurai tas derēs. Vai pareizi? Lūk, Dievs sūta uzgrieznīšus. Vai jūs tam ticat? Saprotat? Es to nedaudz paskaidrošu. Lai kļūtu skaidra tā doma. Ir jābūt skrūvei, un uz tās skrūves ir jābūt vītnei, kas derēs tam uzgrieznim.

72 Es tā priecājos, ka man ir Vārda vītne. Es tā priecājos, ka ir skrūve, kurai ir tāda pati vītne. Un kam tas ir vajadzīgs? Tas ir vajadzīgs, lai izvilktu līgavu no šīs pasaules, noliktu viņu maliņā kaut kam citam. Jā, draugi. Mēs varam būt muļķi šīs pasaules lietām, pasaules cilvēkiem, bet mēs izdabūjam ārā tikai to, kam ir atbilstoša vītne.

73 Noasam bija iegriezta vītne viņa laikā, un arī pārējiem praviešiem, un tā cauri visiem laikiem. Un taisnajiem bija iegriezta vītne, jo to sūtīja Viņš. Kāds labums būtu no skrūves jeb uzgriežņa, ja tev nebūtu skrūves, ko tajā ieskrūvēt? Un kādam nolūkam ir uzgrieznis kopā ar skrūvi? Lai savilktu kaut ko kopā. Saprotat? Un tas ir Kristus pievilkšanas spēks, kas izvelk mūs no šīs pasaules lietām. Saprotat? Un tad mēs piederam Pāvila lielajai kalpošanai, sakot: "Es esmu kļuvis bezprātis." Tādējādi, kad cilvēki domā, ka tu esi dīvains, saprotiet, vai saprotat, kur jūs stāvat? Saprotat? Viņiem tu esi kļuvis bezprātis, lai tevi varētu izvilkt Dieva spēks, lai... Kaut kas tevī, kaut kas tavā sirdī iegriež tevī vītņi.

74 Šajā rītā es varētu pateikt: "Kurš ir metodists, baptists, no pentakostu asamblejām, no *šiem*, *tiem* un *citiem*?" Te paceltos visvisādas rokas, četrdesmit vai piecdesmit cilvēku. Saprotat? Tur būtu tik daudzi, katrs citādāks.

75 Bet kāpēc jūs atrodaties šeit? Kāpēc tu esi šeit? Saprotat? Tāpēc, ka tev ir iegriezta kaut kāda vītne. Saprotat? Un, kad tas sāk parādīties, tu redzi tajā jēgu. Ja tu mēģināsi uzskrūvēt skrūvei kaut ko ar vītņi, tāda veida vītņi, kas tai neatbilst, tam nebūs nekādas jēgas. Saprotiet, tas neskrūvēsies virsū. Saprotiet? Bet, kad parādīsies kaut kas, kas precīzi derēs, tas atvilks tevi no Čikāgas, no Ņūorleānas un lai no kurienes tu būtu, uz šejieni. Saprotat? Un nu, saprotiet, tu kļūsti par dīvaini, pavisam droši, šai pasaulei. Bet lai tas tevi nesatrauc. Saprotat? Lai tas tevi nesatrauc.

76 Nu, tu sacīsi: "Kā es varu zināt, ka man ir pareizā vītne? Skaties Vārdā. Saprotat? Lūk, jūs zināt, vai jums ir pareizā vītne, vai mēs esam uzgrieznīši Kristum, vai arī mēs esam uzgrieznīši pasaulei.

Lūk, arī pasaule ir saņēmusi savu uzgrieznīti. Tieši tā.

77 Man šeit bija kaut kas nedaudz pierakstīts, ko es gribēju...negribēju aizmirst. Tas... Un mēs atrodamies šeit, kļuvuši par skrūvēm, par uzgrieznīšiem šai pasaulei, precīzi, lai mēs varētu saturēt kopā Dieva valstību uz zemes; saprotiet, saturēt kopā Dieva valstību. Labi.

78 Atcerieties, ka pasaulei, viņiem, ārējai pasaulei, arī viņiem ir savi uzgriežņi. Sātans dod viņiem uzgriežņi šajā svarīgajā laikā. Redziet, tas viss to īsteno, par un pret. Saprotat? Lūk, tajās dienās...

79 Pasaulei bija uzgrieznis, un tas bija faraons Mozus dienās. Tur bija, saprotiet, tur bija jābūt. Arī velnam ir savi uzgriežņi. Nu, tur bija faraons. Saprotat? Lūk, Israēls...un Mozus, kad viņš tur atradās, lai izvilktu tos cilvēkus, faraonam viņš bija dīvains. Bet arī faraons bija dīvains viņiem. Saprotat?

80 Un tāpēc tam ir jānotiek šādā veidā. Tātad, kādam tu esi uzgrieznītis. Es esmu tik laimīgs, ka esmu ieskrūvēts Vārdā ar to vītņi, vai ne? Kāds to mācīs.

81 Ahabs, viņš bija dīvains, tieši tā, Elijam un tiem septiņiem tūkstošiem. Un visa tā viņa grupa, Izebele un viss viņu smalkais, krāšņais greznums un viss pārējais, kas viņiem tur bija, tas bija neprāts tiem septiņiem tūkstošiem, kas nekad nelocīja savus ceļus Baala priekšā. Un arī Elija bija viņiem dīvains, saprotiet, tā pati lieta.

82 Mēs redzam, ka Hēroda laikā Jānis bija dīvains. Saprotat? Un arī Hērods bija dīvains. Arī pasaulei bija tāds. Labi.

83 Jēzus dienās Viņš bija bezprātis pasaulei, saprotiet, Pilātam. Bet arī Pilāts bija dīvains, jo noraidīja Viņu. Tā tas ir. Saprotat? Uz viņa nebija vītnes. Viņam bija iespēja. Bet, kad viņam bija viņa iespēja to pieņemt, viņš sagribēja kaut kādu klaunu, kādu kādu triku, kādu burvju zaķi, ko izvelk no cepures, ziniet, vai vēl kaut ko. Viņš teica: "Ak, es gribētu redzēt, kā Tu izdari kādus

trikus,” ziniet, vai kaut ko tamlīdzīgu. Viņš pats bija dīvainis. Saprotat? Viņam bija iespēja to pieņemt, bet viņš to neizdarīja.

84 Arī saduķeji un farizeji tajā laikā bija tādi paši, nepieņemdami Pāvilu, viņu, kurš teica, ka viņš pasaulei ir kļuvis bezprātis. Saprotat?

85 Taču arī draudzei ir savi uzgrieznīši. Saprotat? Un pasaulei ir savi uzgrieznīši. Kristum ir savējie. Saprotat? Nu, kam pieder tu? Vienīgais veids, kā tu vari zināt...

Jūs teiksiet: “Kā es varu zināt, ka tas ir pareizi, brāli Branham?”

86 “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū. Jēzus Kristus tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Tādējādi Vārds joprojām ir Viņš. Tāpēc, ja mums ir uzgriezta tāda vītne, saprotiet... Lūk, mēs...lai arī šai pasaulei mēs esam uzgrieznīši, ja mums ir Kristus Vārda vītne un Kristus rāda to, kad Viņš skrūvē to kopā, saprotiet, skrūvē kopā Savu draudzi. Lai viņi ceļas un dara to, ko viņi grib.

87 Un tā, Mateja 24:24 Jēzus teica, ka “šīs divas grupas pēdējās dienās būs tik līdzīgas, ka pieviltu pat pašus izredzētos, ja iespējams”. Cilvēki joprojām...reizēm cilvēki pentakostos... Tas ir jums, kas esat iznākuši no pentakostiem, saprotiet. Kad viņi organizējās un kļuva par tādām grupām, un jūs no turienes iznācāt... Saprotiet, Bībelē ir teikts, ka “tas pieviltu pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams”. Saprotat? “Pašus izredzētos,” tas ir, tos, kas ir izredzēti, lai to darītu; tieši tos, saprotiet. Tā skrūve...

88 Nenāciet sacīdami: “Ak, viņiem tur...tur ir dīvainis, ziniet.” Redziet, viņam ir jābūt, viņam ir jābūt, kur... Kad skrūvei tiek iegriezta vītne, tai ir jātiek iegrieztai tādā pašā veidā uz uzgriežņa. Vai saprotat, ko es gribu pateikt? Tai ir jāsakrīt. Saprotat? Un tādējādi izredzētie...saprotiet, tas nekam citam neuzskrūvēsies. Tai vienkārši būs noteikti jāatnāk pie Kristus. Vai saprotat? Tas ir vienīgais, kas derēs. Saprotat? Un tieši tur mēs stāvam šodien. Paldies Dievam un... Labi.

89 Un tā, mēs redzam arī to, ka pasaulei ir viņu uzgrieznis. Un, ziniet, tik daudz ko varētu pateikt. Mums nav laika to pateikt, protams. Bet, šī, šī viena doma. Jums.

90 Es ievēroju to jauko lēdiju grupiņu, kas tur dziedāja pirms dažām minūtēm. Ak, kaut man būtu šī dziesma! Ierakstiet man to uz lentes, tās dziesmas, vai varēsiet? Kad jūs visi šeit dziedāsit, ierakstiet kādreiz šo dziesmu. Es jums samaksāšu par to lentu. Saprotat? Es gribētu to dabūt. Saprotat? Tas bija brīnišķīgi, tā patiešām saldā pielūgsme.

91 Un tā, ziniet, tur bija... Jaunietes, mūsdienu sievietes, viņas, krist...tā sauktās kristietes, sievietes, kas iet uz baznīcu, viņām sagribējās kaut ko, kas viņas apmierinātu. Viņas zināja, ka viņas to nesaņem, vienkārši apmeklējot draudzi. Bet viņas joprojām vēlas saglabāt savu liecību. Saprotat? Viņas gribēja paturēt savu liecību: “Es esmu metodiste, baptiste. Es esmu kristiete, ziniet.” Viņām sagribējās novilkt savas drēbes. Viņām sagribējās valkāt šortus un bikini, vai kā nu to sauc, un visu, ko vien viņas redzēja. Viņām sagribējās darīt visas tās lietas. Viņām sagribējās tādās frizūras kā vīriešiem, un...un darīt tās lietas.

92 Un viņām sagribējās to darīt. Saprotat? Un tomēr, vai jūs kādreiz esat aizdomājušies, kāpēc viņām to sagribējās? Jēzus teica: “Tie divi gari būs tik ļoti līdzīgi, ka tas pieviltu pat izredzētos.” Tam ir jāistenojas. Saprotat? Saprotat? Tā nu viņām sagribējās. Viņas nesaņēma...

93 Cilvēkam ir nepieciešams pielūgt. Tev kaut kas ir jāpielūdz. Tu, tas vienkārši ir tevī, pielūgt. Tāpēc cilvēkam ir kaut kas jāpielūdz. Un tā, viņiem draudzē nebija nekādas pielūgsmes, tāpēc Dievs uzcēla viņiem uzgrieznīti, Elvisu Presliju, Petu Būnu. Viņi joprojām turas pie savas liecības, Elvis Preslijs, pentakosts, Pets Būns, Kristus draudze, saprotiet, tik tiešām, bezprāši, lai piepildītu šos Jēzus vārdus: “Būs tik līdzīgi, ka tas pieviltu pašus izredzētos, ja būtu iespējams.” Joprojām saglabā – svētdienās dzied draudzes dziesmas, bet pirmdienās rokenrolu. Saprotat? Mums tas ir neprāts. Saprotat? Tas patiešām ir.

94 Lūk, taču, redziet, Viņam tur bija arī dažas jaukas sievietes, kas gribēja uzvesties kā lēdijas.

Viņas bija pieklājība. Viņas vēlējās būt tādas, kādas Kristus vēlas, lai viņas būtu. Tāpēc Viņš sūta cilvēku ar vēstījumu, kas tai draudzei, kurai viņas pieder, ir muļķība, viņš kļūst par uzgrieznīti. Bet jūs saprotat, kas tas ir – tas vienkārši nevainojami uzskrūvējas. Kad tu runā par gariem matiem un par to, lai izskatītos kā lēdija un gērbtos kā lēdija, un uzvestos kā lēdija... Tā vietā, lai stāvētu šeit kā šīs meitenes šorīt...

95 Es tur vēroju mazu meitenīti, viņas acis izskatījās debešķīgas. [Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] ...?...stiklainas, kad viņa *šādi* skatījās augšup, dziedādama, kaut kas viņas sirdī. Vēroju viņas, kā tās jaunās lēdijas dziedāja. Es nodomāju: “Ak, Dievs! Nu, kā būtu, ja kāda Holivudas zvaigzne varētu saņemt to savā sirdī? Viņas kļūtu tādas pašas.” Saprotat? Bet kas tas ir? Kāpēc viņas aizgāja pa *to* ceļu? Jūs nevarētu nevienu no šīm meitenēm ievilkt Holivudā. Pat ja jūs dotu viņai desmit tūkstošus dolāru dienā, viņa nebrauktu. Kāpēc? Viņai ir cita vītne. Pilnīgi pareizi. Viņai ir cita vītne. Tā tas ir.

96 Jūs nevarētu ievilkt Leo, Džīnu un pārējos kādā organizācijā. Kāpēc? Nevarētu jūs, puīši, ievilkt nevienā. Kāpēc? Jums ir cita vītne. Saprotat? Tātad, ja jums ir vītne, tad kaut kur ir jābūt uzgrieznim!...?... saprotiet, lai saturētu to kopā. Vai tad nē? Saprotat? Tad tas ir nokomplektēts.

97 “Paldies Dievam,” kā teica tas holandietis, “par tiem uzgrieznīšiem. Ja tos izņemsi, tas kļūs par lūžņu kaudzi.”

98 Kas jums ir? Kaudze ar konfesionālismu, kaudze ar aukstu formālismu, tajā vispār nav Kristus, tajā vispār nav Vārda, tikai kaudze ar ticības mācībām un tā tālāk. Un kas jums ir? Izņemiet to uzgrieznīti, un jums paliks lūžņu kaudze, tā tas ir, nekas cits kā malka, kaut kas, kas gaida liesmas un Dieva sodus, lai viendien to tiesātu un sadedzinātu.

99 Tāpēc šajā rītā es esmu pateicīgs, ka es iederos šeit augšā, saprotiet, kur tu vari būt dīvains cilvēks, šajā upes krastā. Varbūt pat daži no jūsu tuviniekiem uzskata, ka jūs esat dīvaini. Es zinu, ka viņi tā domā. Esmu saņēmis no viņiem vēstules, saprotiet, kurās viņi raksta, ka jūs esat dīvaini, ka esat atšķirīgi. “Kas ar viņiem ir noticis?” Es vienkārši gribēju šorīt pateikt jums šo lietiņu. Saprotat? Protams, tu esi uzgrieznītis. Tā tas ir. Bet es priecājos, ka esmu tāds. Jo, ja es neuzskrūvējos šim Vārdam, tad es esmu “lūžņi”. Saprotat? Es vienkārši būšu uzgrieznītis Kristum. Jā.

100 Es saņemu vēstules no daudziem jūsu tuviniekiem. Daži no viņiem atnāk un saka: “Vai tu zini, kas notika?”

“Kas?”

101 “Tas dīvainis,” hm-hm, “*tāds un tāds*, viņš aizgāja tur un izdarīja *to un to*.”

Es sacīju: “Brītiņu uzgaidi.”

102 Tas ir atkarīgs no tā, pie kā tu esi pieskrūvēts. Saprotat? Tāpēc, lai Kungs Jēzus Kristus, tā ganāmpulka Gans, vienmēr tur jūsu sirdis tik ļoti ieskrūvētas Viņā, ka tad, kad lielais Gans patiešām parādīsies, mēs parādīsimies kopā ar Viņu.

Vai mēs varam palūgt?

103 Debesu Tēvs, redzot, ka laiks ir beidzies, es vienkārši steidzos. Tik jauka, patīkama kristiešu grupa. Un tik rupja tēma; bet todien tajā istabā, pārdomājot to, ko esmu redzējis vēstulēs un ko esmu dzirdējis cilvēkus sakām, kad es... Tavi kalpi šeit lūdza mani atbraukt un apciemot viņus, un pabūt sadraudzībā ar šo mazo ganāmpulciņu. Šo rupjo tēmu, būt dīvainim, es domāju, ka es to izmantošu, lai varētu viņiem nodot šo domu. Lai arī viņi saprastu, ko es domāju. Mēs, tāpat kā Pāvils, esam kļuvuši bezpraši pasaulei. Bet tomēr, Kungs, mēs gribam būt tik ļoti pieskrūvēti Tev un Tavam Vārdam, lai tad, kad atnāks aizraušana, mēs gribētu būt kopā ar to, Kungs. Tāpēc palīdzī mums, lai mūsu sirdis vienmēr ir cieši savienotas un sasaistītas kopā Kristus mīlestībā.

104 Svētī brāli Leo, brāli Džīnu un brāli Daltonu, un visus šos jaukos vīriešus un brīnišķīgās sievietes, kas ir šeit. Dzirdot viņu liecības: laimīgs, laimīgs, apmierināts. Ienākt tur istabā, kur ir

paralizēta sieviete, un redzēt tos smaidus! Nav brīnums, ka mūsu brālis Leo teica, ka tas ir kā nedaudz saules, kad ierodies šeit. Nav brīnums, redzot to cilvēku, kurš pat nav viņas radnieks, bet ir norūpējies tik ļoti, ka viņi ir paņēmuši dzīvojamo treileri un iekārtojuši to, lai viņa būtu laimīga. Mēs redzam, Kungs, ka tā vītne darbojas pareizi. Ienāc tajā mājā un ieraugi kādu, kurš patiešām varētu būt īgns, aizkaitināts un nejauks, jo viņam nav brīvības skraidīt apkārt un dejot, un uzvesties nepareizi kā daudzām sievietēm. Bet viņa ir laimīga būt šeit kopā ar sev līdzīgiem un būt šeit, pie Dieva Vārda, kur to var sludināt bez jebkādam tam piestiprinātām ticības mācībām; vienkārši patiešām tīrs Dieva Vārds, pielūgt Garā. Ienākt tādā nelielā mājiņā, mēs esam sanākuši kopā nelielā treilerī. Tā ir baznīca. “Kur divi vai trīs ir sapulcināti, Es esmu viņu vidū.” Mēs zinām, ka Tu esi šeit, Kungs, un mēs pielūdzam Tevi un mēs slavējam Tevi.

105 Es lūdzu, Dievs, lai Tu pasargā viņus no slimības. Turi ienaidnieku upes otrā krastā. Lai šī lielā izceļošana, varbūt tā ir nelielā formā, bet, Kungs, kādu dienu tā pieaugs. Un es lūdzu, Kungs, lai šī mazā iziešana šeit, lai Tu esi ar viņiem, kā Tu biji ar Mozu un pārējiem, kad viņi šķērsoja Jordānu, un ar Jozuu, kad viņš iegāja apsolītajā zemē.

106 Un es lūdzu, Kungs, lai Tu palīdzi viņiem un saglabā viņu sirdis neviltotas, uzticīgas Tev. Un svētī viņus, kad viņi māca Vārdu. Un lai viņi dzīvo ilgu, laimīgu dzīvi. Un kādu dienu, ja mēs vēl būsim šeit, Kungs, dzīvi uz zemes, kad Tu nāksi, lai atskan sauciens no šī upītes krasta, un draudze pacelsies augšup. Dāvā to, Kungs. Jo kāds nebija...bija pietiekami bezprātīgs pasaulei, lai kļūtu par uzgrieznīti, kas notur to kopā, Kungs, līdz Tu atnāksi.

107 Tad, tāpat kā Jānis senatnē, aizgājušajos laikos... Kā šīs jaunās lēdijas un pārējie dziedāja: “Mēs esam atdalījušies.” Un kā bija, kad viņam vajadzēja būt vienam. Bet, kad viņš to izdarīja, tā mazā draudze, ko viņš bija savācis kopā... Kad viņš ieraudzīja Jēzu, viņš sacīja: “Tagad mans darbs ir pabeigts. Viņš aug; es eju mazumā.”

108 Tēvs, es lūdzu, lai Tu uzturi mūs laimīgus un veselus. Lai mēs vēl daudzas reizes satiekamies uz zemes, mīlēdami un kalpodami Tev. Lai Tavas dievišķās svētības ir uz šīs kalpošanas un uz visām nākamajām kalpošanām. Un lai šajā dzīvē mēs dzīvojam tā, lai tajā nākamajā dzīvē mums būtu mūžīgā dzīvība, tajā varenajā periodā, kas atnāks, tajā varenajā Tūkstošgadu valdīšanā, kur mēs redzēsim Viņu un skatīsimies Viņam sejā, un redzēsim Viņu. Es lūdzu Jēzus Vārdā. Āmen.

109 Lai Dievs jūs svētī, mani ļaudis. Man ir ļoti žēl, ka es pārāk...ka es paņēmu tādu tēmu, saprotiet, kaut ko tik rupju. Bet jūs sapratāt, ko es gribēju pateikt. Saprotat? Tāpēc, kad kāds...viņi teiks, ka jūs esat dīvaini, jūs zināsit, kāpēc jūs esat dīvaini, vai ne?

Lai Dievs tevi svētī, brāli Leo.

DĪVAINIS

(The Oddball)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1964. gada 31. maijā Preskotā, Arizonas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 64-0531 ilgst 42 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.